

“Moltes coses funcionen bé”

Bill Gates i la seua dona Melinda en una visita al centre d'investigació de salut de Manhica, a Moçambic.

El fundador de Microsoft, Bill Gates, de 53 anys d'edat, parla sobre la seua missió com a benefactor a l'Àfrica i de l'autocontrol de la seua fundació.

Senyor Gates, enguany la vostra fundació ajudarà els pobres d'arreu del món amb 3,8 milers de milions de dòlars. Aquesta suma correspon més o menys a una tercera part de l'ajuda d'Alemanya al desenvolupament. N'esteu segur, que aquests diners cobriran les necessitats?

—Absolutament, he fet carrera en un negoci en el qual hom només té èxit si sap quins productes volen els clients. La meua dona Melinda, el meu amic Warren Buffet i jo dirigim la fundació. Per a nosaltres és quasi una promesa sagrada el fet de vigilar que l'ajuda no siga mal aprofitada. Nosaltres invertim sobretot en vacu-

nes i en medicaments per a la sida que salven la vida.

—Aquests darrers cinquanta anys s'han fet arribar més de 500 milers de milions de dòlars d'ajuda estatal cap a l'Àfrica. Els èxits són modestos. El president de Rwanda, Paul Kagame, ho veu així: “Les ajudes no han tingut cap efecte en la nostra economia.”

—No s'ha de llevar importància als èxits. La mortalitat infantil s'ha reduït a la meitat en aquest temps, la taxa d'alfabetització de les xiquetes ha pujat d'un 20% a un 50%. No cal dir que els governs també hi han participat. No obstant això, l'ajuda estatal d'occident durant la guerra freda era motivada políticament i no orientada

BILL WARD MELINDA GATES FOUNDATION

“És clar que podria haver gastat els meus diners, que he guanyat amb l'èxit de Microsoft, en regals per als meus fills i en iots o més coses. Però he decidit d'esmerçar-los en els més pobres.”

a portar beneficis a llarg termini. Ara es tracta d'ajudar els països a desenvolupar-se pel seu propi esforç.

—La humanitat sap com eliminar la fam, la malaltia i la pobresa. També hi ha mitjans per aconseguir la igualtat d'oportunitats global. Què funciona malament?

—Valdrà més que mireu què funciona bé. El món va notablement millor que no pas abans. No hem arribat ni de lluny a la fita, però el planeta ja no és dividit en riquesa i pobresa. Estats emergents com ara la Xina, el Brasil o Mèxic ascendeixen, i podem limitar les nostres ajudes als casos més durs, sobretot a l'Àfrica.

—Alguns governs africans deixen la misèria de la seua població a filantrops com Bill Gates i la seua indústria d'ajuda. Què hi feu, vós, contra açò?

—L'ajuda ja no funciona així, este-

ment un xec per a algun govern africà. Nosaltres financem el desenvolupament i la compra de vacunes. Està tot comprovat, cap buròcrata governamental no pot decidir ni frenar ni desviar res. Al costat de la salut, l'educació i l'agricultura són importants; sense infraestructura cap país no pot ser econòmicament independent. Cal donar suport en aquesta línia. Sempre hi ha projectes que fracassen, però moltes coses funcionen bé. Al cap i a la fi l'Àfrica tenia taxes de creixement d'un 6%, a penes. Però si ara es retallaren les ajudes al desenvolupament o fins i tot s'estroncaren, aleshores els avanços es frustrarien ràpidament.

—Com promoueu la iniciativa individual i eviteu que l'Àfrica siga dependent de l'ajuda?

—Pregunta oposada: Alemanya esdevingué un estat dependent després del pla Marshall? No, com és sabut.

Si, per exemple, pròximament tenim èxit amb la nova vacuna contra la malària, aleshores reforcem àmpliament les capacitats de la societat africana, com també la seua salut i la seua productivitat.

—La vostra fundació és, amb diferència, el consorci d'ajuda més ric i poderós del món. Qui controla realment la Fundació Gates?

—Arreu del món circulen cada any 120 milers de milions de dòlars en ajudes al desenvolupament. Els diners de la nostra fundació en són només un percentatge. Els EUA, el màxim donant, hi posa deu voltes més que no pas nosaltres. Nosaltres som només un jugador que actua al costat d'uns altres. La meua dona Melinda, Warren Buffet i jo, com a agents fiduciaris de la fundació, hem decidit de concentrar-nos en les necessitats dels més pobres. Hi destinem els nostres diners, la nostra energia i la nostra veu.

—És a dir, que vós mateix controleu les despeses de la poderosa fortuna de la vostra fundació?

—Nosaltres, a la nostra pàgina web, publiquem, de cada despesa, què en volem aconseguir i, després, què s'ha aconseguit amb els diners. Els errors els podem manejar obertament.

—Per què, a diferència dels polítics elegits, no heu de justificar les vostres decisions?

—No he d'abandonar la meua oficina quan cometem un error. Per exemple, estic convençut que es pot exterminar la poliomielitis. Només hem d'insistir-hi. Ja se sabrà si tenim èxit o no. Vet-ho ací.

—Ningú no us ha empès a ser un filantrop. Per què no us gardeu la riquesa per a vós?

—És clar que podria haver gastat els meus diners, que he guanyat amb l'èxit de Microsoft, en regals per als meus fills i en iots o més coses. Però he decidit d'esmerçar-los en els més pobres. Això és la llibertat del nostre sistema econòmic. I espere que més persones segueixen el meu exemple.

Amb alguns altres donants rics compartesc un sentiment meravellós: gaudisc ajudant. Aquesta tasca és molt satisfactòria.

Petra Bornhöft

Traducció de Beatriu Vallès